

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Sžfk/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200413
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Fečík
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:8020200413.1

Uznesenie

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Jozef Lopuch - Club Hotel OLYMPIA, s miestom podnikania Partizánska 684/80, 058 01 Poprad, IČO: 14 285 410 právne zast. JUDr. Marek Radačovský, advokát so sídlom Žriedlová 3, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 100806436/2020 zo dňa 24.04.2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/41/2020 zo dňa 14.01.2021, takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S/41/2020 zo dňa 14.01.2021 zrušuje a vec v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

II. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnej sťažnosti n e p r i z n á v a odkladný účinok.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“) uznesením sp. zn. 1S/41/2020 zo dňa 14.01.2021 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. c) SSP ako predčasne podanú správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. 100806436/2020 zo dňa 24.04.2020 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Prešov, pobočka Poprad (ďalej aj „správca dane“) č. 102928653/2019 zo dňa 17.12.2019, ktorým správca dane podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 2.294,05 eur na dani z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“ alebo „daň“) za zdaňovacie obdobie máj 2014.

2. Krajský súd v odôvodnení uviedol, že žalovaný expedoval napadnuté rozhodnutie žalobcovi dňa 27.04.2020, pričom z pripojenej doručenky vyplýva, že žalobcovi bolo rozhodnutie doručené dňa 29.04.2020 a opakovaný pokus o doručenie bol uskutočnený dňa 30.04.2020, ktorý bol taktiež neúspešný, preto bola zásielka od 30.04.2020 uložená na pošte až do 09.05.2020, kedy si ju žalobca prevzal. Dňa 01.05.2020 však žalobca podal návrh na prerušenie daňového konania podľa § 8 ods. 1 zákona č. 67/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach vo finančnej oblasti v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 (ďalej aj „zákon č. 67/2020 Z. z.“), na základe čoho došlo k prerušeniu daňového konania v zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 67/2020 Z. z. do momentu skončenia obdobia pandémie.

3. Krajský súd mal za to, že rozhodnutie expedované žalobcovi dňa 27.04.2020, t. j. pred prerušením daňového konania a doručené žalobcovi dňa 09.05.2020, t. j. v čase prerušenia daňového konania nemožno považovať za nezákonné, avšak takéto doručenie treba považovať za neúčinné (v čase prerušenia daňového konania nemožno vykonávať procesné úkony).

4. Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že žalobcom podaná žaloba bola krajskému súdu doručená predčasne, nakoľko dvojmesačná lehota na podanie všeobecnej správnej žaloby začína plynúť od doručenia napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy, k čomu v uvedenom prípade ešte účinne nedošlo, nakoľko na doručenie rozhodnutia počas prerušovaného daňového konania nemožno hľadiť ako na úkony vyvolávajúce právne účinky, a preto žalovaný po skončení obdobia pandémie bude povinný opätovne doručovať napadnuté rozhodnutie žalobcovi podľa ustanovení daňového poriadku tak, aby sa na toto doručenie viazali právne účinky.

5. Proti uzneseniu krajského súdu podal žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“) včas kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), písm. g) a písm. j) Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) a navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

6. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal, že:

- žalovaný zásadným a preukázateľným spôsobom porušil § 8 ods. 1 zákona č. 67/2020 Z. z., keďže v daňovom konaní vedenom voči sťažovateľovi vykonával úkony, t. j. doručoval napadnuté rozhodnutie, a to napriek tej skutočnosti, že daňové konanie bolo odo dňa 02.05.2020 prerušené. Tento postup žalovaného predstavuje zásadné porušenie procesných predpisov a jednoznačné porušenie zákona č. 67/2020 Z. z. a preto je potrebné napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušiť s poukazom na § 191 písm. g) SSP. Záver krajského súdu, že doručenie rozhodnutia nebolo účinné a preto bola žaloba podaná predčasne je nesprávny a právne neudržateľný. Krajský súd vychádzal v konaní len z „prísľubov a tvrdení“ žalovaného, že ani žalovaný nepovažuje napadnuté rozhodnutie za účinne doručené a nebude na základe neho viesť exekúciu. Toto tvrdenie žalovaného bolo následným konaním správcu dane v celom rozsahu vyvrátené, keďže Daňový úrad Prešov začal viesť exekučné konanie na základe napadnutých rozhodnutí, a to aj napriek tvrdeniu žalovaného, že toto napadnuté rozhodnutie považuje za nedoručené a nemajúce zamýšľané účinky,
- žalovaný nastolil nezákonný právny stav, keď o rovnakej veci rozhodol dvoma rozhodnutiami a navyše na základe rozhodnutia, o ktorom tvrdí, že bolo doručované nesprávne a nezákonne v prerušenom daňovom konaní, vedie exekúciu voči sťažovateľovi,
- individuálny právny akt žalovaného ako orgánu verejnej správy nemôže byť zrušený inak ako rozhodnutím súdu. Ak teda krajský súd zistil, že rozhodnutie bolo žalovaným vydané nesprávne z dôvodu nesprávneho doručovania, išlo o dôvod na zrušenie rozhodnutia žalovaného, kedy by žalovaný mohol nanovo doručiť rozhodnutie po ukončení prerušenia daňového konania. Vzhľadom na nesprávny procesný postup bolo sťažovateľovi znemožnené uskutočňovanie jemu patriacich práv, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, keďže došlo k odopretiu práva sťažovateľa na prejednanie jeho veci pred súdom,
- žalovaný úplne mylne a bez akejkoľvek argumentácie a opore v zákone tvrdí, že jednoduchý list žalovaného, ktorý označil ako „oznámenie“ je spôsobilé negovať účinky rozhodnutia žalovaného, ktorého náležitosti ako aj postup pri vydávaní upravuje daňový poriadok,
- nesprávny procesný postup krajského súdu, ktorý spočíva v nerozhodnutí súdu o návrhu sťažovateľa na priznanie odkladného účinku správnej žalobe. Návrh na priznanie odkladného účinku bol ako jediný spôsobilý zvrátiť negatívny dopad nezákonne vydaného rozhodnutia žalovaného, na základe ktorého už orgány verejnej správy vedú exekúciu. Nesprávny procesný postup krajského súdu viedol k porušeniu zákona vo forme odmietnutia žaloby a nevysporiadania sa s návrhom sťažovateľa na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

7. Sťažovateľ zároveň s kasačnou sťažnosťou podal návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, keďže právnym následkom rozhodnutia krajského súdu, ktorým bola vec odmietnutá a ktorým nedošlo k rozhodnutiu krajského súdu o návrhu na priznanie odkladného účinku hrozí sťažovateľovi závažná ujma v podobe straty majetku v daňovom exekučnom konaní, a to aj na základe rozhodnutí žalovaného, ktoré sám žalovaný opisuje ako nezákonne doručené, avšak v zmysle predložených dôkazov je na ich základe vedená daňová exekúcia. Sťažovateľ návrh na priznanie odkladného účinku odôvodnil tým, že mu správca dane doručil dňa 04.12.2020 daňovú exekučnú výzvu č. 101775904/2020 zo dňa 23.11.2020, ktorou správca dane zablokoval sťažovateľovi účet v banke a zároveň zakázal žalobcovi nakladať s peňažnými prostriedkami na tomto účte. Dňa 25.11.2020 bolo sťažovateľovi doručené rozhodnutie správcu dane č. 101823626/2020 zo dňa 25.11.2020, ktorým správca dane zriadil daňové záložné právo na nehnuteľnom majetku sťažovateľa, dôvodiac, že rozhodnutie správcu dane týkajúce sa dorubenia dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobia január 2014 až december 2014 sa stali splatnými dňa 25.05.2020. Správca dane teda evidentne považuje rozhodnutia, ktoré sú

predmetom konaní vedených na krajskom súde pod sp. zn. 1S/37/2020 a 1S/48/2020 za právoplatné a na základe nich vyvodzuje právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutí správcu dane. Sťažovateľ mal za to, že z uvedeného jednoznačne vyplýva hrozba závažnej ujmy, značnej hospodárskej škody alebo iný nenapraviteľný následok.

8. Žalovaný podal ku kasačnej sťažnosti vyjadrenie dňa 27.04.2021, v ktorom navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú. Poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané pred prerušením daňového konania a aj keď bolo doručené, nenastal zákonom predpokladaný účinok doručenia týchto rozhodnutí, a to ich právoplatnosť, a to z dôvodu prerušenia daňového konania odo dňa 02.05.2020 (rozhodnutie bolo doručené sťažovateľovi dňa 09.05.2020). Finančné riaditeľstvo oznámilo sťažovateľovi tieto skutočnosti oznámením č. 100950632/2020 zo dňa 27.05.2020, ktoré bolo doručené žalobcovi dňa 04.06.2020. V tejto mimoriadnej a zákonom nepredpokladanej situácii (pandémia nákazlivej ľudskej choroby COVID) nebolo možné inak postupovať, keďže daňové konanie bolo prerušené. Táto situácia si vyžiadala neštandardné riešenie, ktoré nebolo na úkor žalobcu. Tak, ako to bolo oznámené sťažovateľovi, finančné riaditeľstvo vydalo rozhodnutia, ktoré boli doručené sťažovateľovi dňa 23.10.2020, ktoré sú svojím obsahom úplne totožné so žalobami napadnutými rozhodnutiami a na ich doručenie sa viaže aj právoplatnosť týchto rozhodnutí. Týmto postupom daňové orgány nezískali žiadnu výhodu, nedoplnili ani nepozmenili text rozhodnutí, iba sa snažili prinavrátiť „procesnú čistotu“ do konania, keď v dôsledku tendenčných krokov žalobcu došlo k zákonom nepredpokladaným skutočnostiam, ktoré, ako je v súčasnosti zrejmé, boli spôsobené úmyselne. Žalovaný v podaní zároveň vyslovil nesúhlas s návrhom sťažovateľa na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti, pričom uviedol, že sťažovateľ sa proti daňovej exekučnej výzve a proti rozhodnutiu o zriadení záložného práva odvolal a tieto boli Finančným riaditeľstvom v odvolacom konaní zrušené.

IV.

Právny názor kasačného súdu

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 01.08.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSSR“) na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky odo dňa 01.08.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.08.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená NSSR a bola jej pridelená sp. zn. 6Sžfk/55/2021. Od 01.08.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 1S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

10. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“) preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach sťažnostných bodov [§ 438 ods. 2, § 445 ods. 1 písm. c), ods. 2 SSP], pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1, § 443 ods. 1 SSP) a že ide o rozhodnutie, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), vo veci v zmysle § 455 SSP nenariadil pojednávanie a po neverejnej porade senátu jednomyselne dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná a preto podľa § 462 ods. 1 SSP pristúpil k zrušeniu napadnutého uznesenia krajského súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

11. S ohľadom na vymedzenie sťažnostných bodov kasačnému súdu pripadlo posúdiť, či krajský súd postupoval správne, keď žalobu proti rozhodnutiu žalovaného odmietol ako predčasne podanú z dôvodu, že počas prerušenia daňového konania nedošlo k účinnému doručeniu rozhodnutia žalovaného žalobcovi, od ktorého sa odvíja lehota na podanie správnej žaloby. Primárnou otázkou bolo, či prerušenie daňového konania znemožňovalo, aby rozhodnutie žalovaného expedované ešte pred týmto prerušením, mohlo byť žalobcovi účinne doručené po tomto prerušení, a to na účely posúdenia včasnosti podania správnej žaloby a zaručenia prístupu k súdu v špecifickom období trvania pandémie, počas ktorej bol prijatý zákon č. 67/2020 Z. z. umožňujúci osobitnú formu prerušenia daňového konania.

12. Podľa § 181 ods. 1 SSP fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

13. Podľa § 61 ods. 5 daňového poriadku ak je daňové konanie prerušené, lehoty podľa tohto zákona neplynú.

14. Podľa § 63 ods. 1 daňového poriadku ukladať povinnosti alebo priznávať práva podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu možno len rozhodnutím, ktoré musí byť doručené podľa tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 63 ods. 9 daňového poriadku doručené rozhodnutie, proti ktorému nie je možné podať odvolanie, je právoplatné.

16. Podľa § 74 ods. 7 pred bodkočiarkou daňového poriadku proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu nemožno podať odvolanie.

17. Podľa § 8 ods. 1 daňového poriadku daňové konanie sa prerušuje na žiadosť daňového subjektu odo dňa nasledujúce po dni podania žiadosti do skončenia obdobia pandémie.

18. Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 67/2020 Z. z. na účely opatrení podľa [...] § 8 až 12, [...] sa obdobie pandémie považuje za skončené 30. septembra 2020 [...].“

19. Kasačný súd preskúmaním súdneho spisu a súdneho registra zistil, že predmetom konania pred týmto súdom už v minulosti boli skutkovo aj právne obdobné veci identických účastníkov konania. V tomto smere kasačný súd predovšetkým poukazuje na rozhodnutia vydané v konaniach vedených pod sp. zn. 4Sžfk/56/2021, sp. zn. 10Sžfk/55/2021, sp. zn. 4Sžfk/54/2021, sp. zn. 6Sžfk/54/2021, sp. zn. 6Sžfk/56/2021, sp. zn. 8Sžfk/57/2021, sp. zn. 1Sžfk/82/2021, sp. zn. 1Sžfk/83/2021, sp. zn. 8Sžfk/56/2021 a sp. zn. 4Sžfk/55/2021, v ktorých súd kasačnú sťažnosť proti uzneseniu krajského súdu o odmietnutí žaloby považoval za dôvodnú, uznesenie krajského súdu zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V týchto konaniach krajský súd takisto odmietol žalobu podanú sťažovateľom proti rozhodnutiam žalovaného podľa § 98 ods. 1 písm. c) SSP z dôvodu, že bola podaná predčasne a lehota na jej podanie v čase rozhodovania krajského súdu ešte nezačala plynúť, nakoľko počas prerušenia daňového konania na základe zákona č. 67/2020 Z. z. nemohlo dôjsť k účinnému doručeniu rozhodnutia žalovaného sťažovateľovi.

20. Podľa § 464 ods. 1 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie.

21. Kasačný súd v súlade s § 464 ods. 1 SSP poukazuje na odôvodnenie skôr vydaného rozhodnutia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžfk/83/2021 zo dňa 23.02.2022, s ktorým sa konajúci kasačný súd stotožňuje a v príslušnom rozsahu ho uvádza. Na tých miestach, na ktorých odôvodnenie citovaného rozhodnutia nie je plne aplikovateľné na prejednávanú vec, kasačný súd v záujme zrozumiteľnosti a presvedčivosti odôvodnenia tohto rozhodnutia uvádza okolnosti príznačné pre prejednávanú vec.

22. Kasačný súd sa v intenciách sťažnostných bodov zameril na posúdenie, či existujú okolnosti brániace meritórnemu prerokovaniu žaloby. Vychádzal pritom z okolností posudzovaného prípadu, ktoré považoval za výnimočné, keďže spadali do obdobia pandémie, ktoré pre verejnú moc ako aj subjekty, ktoré jej podliehajú, priniesli neočakávané a nepredvídateľné situácie. V posudzovanom prípade to konkrétne znamenalo možnosť daňových subjektov požiadať o prerušenie daňového konania, ktoré nastalo priamo zo zákona. Cieľom tohto opatrenia bola ochrana daňového subjektu pred výkonom štátnej moci za situácie, kedy bol objektívne sťažený prístup k orgánom verejnej moci, právnej pomoci či inej odbornej pomoci a pod..

23. Kasačný súd považoval za nesporné, že žalovaný síce vydal a expedoval napadnuté rozhodnutie v prebiehajúcom konaní, v priebehu doručovania rozhodnutia žalovaného však sťažovateľ využil možnosť

podľa § 8 ods. 1 zákona č. 67/2020 Z. z. a požiadal o prerušenie daňového konania, ktoré nastalo s účinnosťou od 02.05.2020. Následne si však sťažovateľ rozhodnutie na pošte prevzal, preukázateľne sa s ním oboznámil a doručenie nespochybňoval. V kasačnej sťažnosti, aj vo vyjadrení z 08.11.2020 (reakcia na vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti), sťažovateľ opakovane uvádzal, že doručenie nepovažoval za sporné. Žalovaný však mal pochybnosť o tom, či počas prerušeného konania bolo možné rozhodnutie účinne doručiť, a preto zvolil postup, ktorý považoval v danej situácii za najmenej zasahujúci do práv sťažovateľa, pričom ho informoval o svojom postoji a o opätovnom doručovaní.

24. Tieto okolnosti kasačný súd vyhodnotil tak, že ochranu, o ktorú sťažovateľ požiadal návrhom na prerušenie daňového konania, a ktorá by mu privodila benefit v podobe spočívania lehôt a dočasného upustenia od vykonávania úkonov žalovaného, už zrejme nepovažoval za potrebnú. Zároveň, keďže napadnuté rozhodnutie bolo žalovaným vydané, expedované, žalovaný ním bol viazaný. Ak by ho aj žalovaný opakovane neskôr doručoval, mohlo by ísť iba o doručovanie tej istej verejnej listiny. Nastala teda situácia, kde existovalo rozhodnutie, ktoré už žalovaný nemohol meniť, s ktorým sa sťažovateľ preukázateľne oboznámil a dožadoval sa jeho prieskumu na súde. Spornou otázkou zostalo, či platná právna úprava bráni meritórnemu preskúmaniu správnej žaloby ak, ako uzavrel krajský súd.

25. Kasačný súd si je vedomý, že daňový poriadok ani iný právny predpis explicitne neupravuje situáciu, či resp. aké úkony je možné robiť počas prerušeného konania. Kasačný súd však poukazuje na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej prerušenie konania v zásade (štandardne) nezasahuje do subjektívnych práv účastníka konania práve preto, že je spojené s nemožnosťou vykonávania ďalšieho procesného postupu (napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 726/2016 zo dňa 25.10.2016). Vychádzajúc zo samotného zmyslu prerušenia konania, v danej situácii na žiadosť daňového subjektu, ak aj z náhľadu Ústavného súdu Slovenskej republiky, však možno vyvodiť požiadavku na obmedzenie aktivity správcu dane počas prerušeného konania voči daňovému subjektu s cieľom jeho dočasnej ochrany pred výkonom verejnej moci.

26. Zároveň kasačný súd dáva do pozornosti základný princíp, na ktorom je postavené správne súdnictvo v SR - na princípe generálnej klauzuly je v správnom súdnictve poskytovaná ochrana tzv. verejným subjektívnym právam, patriacim fyzickým a právnickým osobám a ich verejným právom chráneným subjektívnym záujmom, pokiaľ tomu nebránia zákonom zakotvené prekážky. Zároveň, ako uvádza aj odborná spisba cit: „Ustanovenie § 2 ods. 2 SSP je odzrkadlením čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a v ňom obsiahnutého práva na súdnu ochranu poskytovanú správnymi súdmi. V tomto previazaní treba vidieť aj preferenciu takého výkladu Správneho súdneho poriadku, pri ktorom sa prípadne nejasné alebo viacerými spôsobmi vyložiteľné ustanovenia zákona budú aplikovať spôsobom umožňujúcim prístup ku krajskému súdu. Len takýto výklad totiž možno považovať za ústavne konformný (čl. 152 ods. 4 Ústavy) a súladný so základnými princípmi Správneho súdneho poriadku.“ (Správny súdny poriadok, 1. vydanie, 2017 (BARICOVÁ, FEČÍK, ŠTEVČEK, FILOVÁ A KOL.). Cieľom je zabezpečenie súdnej ochrany pred výkonom verejnej moci a prístup k súdu v čo najširšej miere.

27. Kasačný súd poukazuje aj na § 98 ods. 1 písm. c) SSP, podľa ktorého: „Krajský súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná predčasne a lehota na jej podanie v čase rozhodovania krajského súdu ešte nezačala plynúť.“

28. V zmysle citovaného ustanovenia je možnosť odmietnutia správnej žaloby viazaná na kumulatívne splnenie dvoch podmienok, a to (i) predčasné podanie žaloby a (ii) nezačatie plynutia lehoty na podanie žaloby v čase rozhodovania krajského súdu. Predčasnosť podania správnej žaloby má tak povahu odstrániteľnej (odpadnuteľnej) prekážky konania a sankcionateľná odmietnutím správnej žaloby je len za predpokladu, že v čase rozhodovania správneho súdu trvá, resp. nemožno očakávať je odstránenie v najbližšom období (teda nedošlo ani k začatiu plynutia lehoty na podanie žaloby). Inými slovami, „ak krajský súd skúmajúc procesné podmienky konania (§97) zistí, že žaloba bola podaná predčasne a žalobcovi ešte ani nezačala plynúť lehota na jej podanie, musí rozhodnúť o odmietnutí žaloby. Ak však zistí, že žaloba síce bola podaná predčasne, teda v momente jej podania osobne do podateľne súdu, elektronicky, či podaním na prepravu ešte lehota neplynula, ale následne už plynúť začala alebo uplynula, musí o nej ďalej konať. Táto podmienka predstavuje ďalší benefit pre žalobcu, ktorého účelom je umožniť súdny prieskum aj pri „hre okolností“ súvisiacich s doručovaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy. (Správny súdny poriadok, 1. vydanie, 2017 (BARICOVÁ, FEČÍK, ŠTEVČEK,

FILOVÁ A KOL.) Uvedené ustanovenie podľa kasačného súdu v intenciách princípov, na ktorých je postavené správne súdnictvo, opäť zdôrazňuje povinnosť zabezpečiť prístup k súdu a prerokovať žalobu, ak prekážka predčasnosti po podaní žaloby odpadne.

29. Aplikujúc toto ustanovenie na prerokovaný prípad, kasačný súd konštatuje, že aj keby podanie žaloby v nadväznosti na prevzatie napadnutého rozhodnutia dňa 09.05.2020 mohlo byť považované za predčasné, prekážka predčasnosti odpadla buď dňom 30.09.2020 (skončenie pandémie podľa § 2 ods. 3 zákona č. 67/2020 Z. z. pre účely opatrení podľa § 8 až § 12 zákona č. 67/2020 Z. z., teda vrátane prerušenia daňového konania) alebo najneskôr realizáciou opätovného doručovania rozhodnutia žalovaného, teda podľa vyhlásení žalovaného dňa 23.10.2020. O žalobe krajský súd rozhodol dňa 04.02.2021, t. j. v čase, kedy už konanie prerušené nebolo, mohli nastať účinky doručenia, resp. nastúpili účinky druhého doručenia rozhodnutia žalovaného. Lehota na podanie správnej žaloby proti rozhodnutiu žalovaného preto v danom čase už plynula.

30. Na základe týchto úvah kasačný súd uzatvára, že hoci daný prípad možno považovať za neštandardný, vychádzajúc z potreby zabezpečiť prístup k súdu a z vôle prejavenej samotným sťažovateľom, treba uprednostniť meritórne preskúmanie žaloby. Naopak, poskytovanie „ochrany“ sťažovateľovi v podobe odďaľovania meritórneho prerokovania žaloby v tomto prípade neobstojí a prieči sa princípom, na ktorých je postavený SSP.

31. Vyššie uvedené skutočnosti vedú kasačný súd k záveru, že napadnuté uznesenie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a teda trpí vadou podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

32. K návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačný súd uvádza, že v zmysle § 447 ods. 2 SSP sa odkladný účinok kasačnej sťažnosti vzťahuje výlučne na právne účinky uznesenia krajského súdu. Takýto odkladný účinok nemá vplyv na rozhodnutia orgánov verejnej správy.

33. Uznesením krajského súdu sa nezmenila doterajšia situácia žalobcu. Priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti smerujúceho výlučne k pozastaveniu účinkov napádaného uznesenia krajského súdu by tak neprineslo žiadnu zmenu v sťažovateľovom postavení. Z tohto dôvodu kasačný súd rozhodol o odkladnom účinku spôsobom, ktorý vyjadril vo výroku tohto uznesenia.

34. V súlade s princípom hospodárnosti konania vyjadrenom v § 5 ods. 7 SSP kasačný súd rozhodol jedným uznesením o podanej kasačnej sťažnosti a aj o návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti.

35. Posúdením námietok vznesených sťažovateľom v kasačnej sťažnosti a berúc na zreteľ vyššie analyzované skutočnosti, kasačný súd konštatuje, že napadnuté uznesenie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 440 ods. 1 písm. g) SSP] a z toho dôvodu ho kasačný súd zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie (§ 462 ods. 1 SSP). Návrhu na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti kasačný súd nevyhovel a tento preto zamietol (§ 447 ods. 1 a 2 v spojení s § 188 SSP). Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude žalobu ako podanú v lehote nanovo posúdiť a vecne preskúmať.

36. Právo na náhradu trov kasačného konania bude predmetom rozhodovania krajského súdu v zmysle § 467 ods. 3 SSP.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný riadny opravný prostriedok.